

ΚΑΪΤΣΑ

Έκδοση των Απανταχού Καϊτσιωτών

ΕΔΡΑ: Πατησίων 4, Αθήνα 106 77 • Περίοδος Γ΄ - Χρόνος 30ός • Αριθμ. Φύλλου 138 • Ιανουάριος - Μάρτιος 2026
e-mail: sylogos.kaitsa@gmail.com w/s: sylogoskaitsioton.blogspot.com - www.makryrachi.gr

Το άρθρο της Προέδρου

Καϊτσα - Το φως που μας ενώνει

Σκέψεις για το Πάσχα, την κοινότητα και την αγάπη για την Καϊτσα.

Υπάρχουν στιγμές μέσα στο χρόνο που μοιάζουν να φωτίζονται αλλιώς. Σαν να απλώνεται επάνω τους ένα πιο γλυκό φως. Ένα φως ήρεμο και συμφιλιωτικό. Είναι οι μέρες που ο χειμώνας αρχίζει σιγά σιγά να υποχωρεί και η άνοιξη ανοίγει δειλά την πόρτα της. Οι αυλές πρασινίζουν, τα δέντρα ανθίζουν σχεδόν αθόρυβα και ο αέρας γεμίζει με εκείνη τη γνώριμη μυρωδιά της γης που ξαναζωντανεύει.

Κάπως έτσι πλησιάζουν κάθε χρόνο οι μέρες του Πάσχα στην Καϊτσα και στα χωριά της επικράτειας.

Στους μικρούς τόπους, το Πάσχα δεν είναι μόνο μια μεγάλη γιορτή της πίστης. Είναι μνήμη, είναι συνάντηση, είναι η στιγμή που ο τόπος μοιάζει να θυμάται τον εαυτό του. Οι καμπάνες απλώνονται πάνω από τα σπίτια, οι δρόμοι γεμίζουν βήματα και οι λαμπάδες φωτίζουν πρόσωπα γνώριμα, πρόσωπα που συναντιούνται ξανά μέσα στο ίδιο φως.

Ο μεγάλος μας λογοτέχνης, ο άγιος των γραμμάτων, όπως επικράτησε να λέγεται, **Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης**, που αγάπησε όσο λίγοι τις μικρές κοινότητες και τους απλούς ανθρώπους, έγραφε πως «**το Πάσχα είναι η λαμπρότερα των εορτών**». Και πράγματι, δεν είναι μόνο η λαμπρότητα της ημέρας. Είναι και η βαθιά εκείνη συγκίνηση που γεννιέται όταν οι άνθρωποι στέκονται ο ένας δίπλα στον άλλον κάτω από το ίδιο φως της Ανάστασης.

Στα διηγήματά του μιλούσε για τον άνθρωπο με τρυφερότητα και κατανόηση. «*Η ψυχή του ανθρώπου είναι βαθιά και πολυκύμαντη*», φαίνεται να σκέφτονταν. Κ' ίσως γι' αυτό οι ιστορίες του συγκινούν ακόμη. Γιατί μέσα τους αναγνωρίζουμε τις δικές μας χαρές, τις αγωνίες και τις ελπίδες, που κουβαλά κάθε άνθρωπος και κάθε κοινότητα.

Κάτι από εκείνο το παλιό και γνήσιο φως υπάρχει ακόμη στους τόπους μας. Στις αυλές που ανοίγουν τις μέρες των γιορτών, στα τραπέζια που γεμίζουν ξανά και στις κουβέντες που ενώνουν γενιές. Εκεί όπου οι άνθρωποι θυμούνται ότι ο τόπος τους δεν είναι απλώς ένας γεωγραφικός χώρος στο χάρτη αλλά μια κοινή ιστορία.

Υπάρχει όμως και κάτι ακόμη που μας ενώνει βαθιά. Η αγάπη για τη γη, που μας μεγάλωσε. Η ανάγκη να προστατεύσουμε το τοπίο, τη φύση και το χαρακτήρα του τόπου μας. Όταν οι άνθρωποι στέκονται μαζί για να υπερασπιστούν όσα αγαπούν, τότε ο τόπος γίνεται κάτι περισσότερο από ένας τόπος κατοικίας. Γίνεται ευθύνη και κοινή υπόθεση.

Ο κοινός μας αγώνας για τη γη και το περιβάλλον που κληρονομήσαμε από τους παλιούς και θέλουμε να παραδώσουμε ακέραιο στις επόμενες γενιές είναι κι αυτός μια μορφή αγάπης. Μια πράξη σεβασμού προς τον τόπο, τη μνήμη και την ιστορία του.

Το φως της Ανάστασης έρχεται κάθε χρόνο για να μας θυμίζει ότι ακόμη και μέσα στις δυσκολίες υπάρχει πάντα μια καινούρια αρχή. Ένα φως, που δεν ανήκει μόνο στη νύχτα της μεγάλης γιορτής, αλλά μπορεί να μείνει μέσα μας. Στις πράξεις, στις σχέσεις και στη φροντίδα για τον τόπο και τον συνάνθρωπο.

Γιατί το φως της Ανάστασης δεν είναι μόνο στις λαμπάδες της μεγάλης νύχτας. Είναι και στις καρδιές των ανθρώπων που στέκονται ενωμένοι για τον συνάνθρωπο και τον τόπο τους. Και όσο κρατάμε ζωντανή αυτή την ενότητα η Καϊτσα θα συνεχίσει να προχωρά με αξιοπρέπεια, μνήμη και ελπίδα.

Καλό Πάσχα και καλή Ανάσταση σε όλους.

Ευδοκία Οικονόμου

ΚΟΠΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ 2026 ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Η κοπή της βασιλόπιτας του Συλλόγου Απανταχού Καϊτσιωτών στην Αθήνα έγινε την Κυριακή 25-1-2026. Ήταν σαν να άνοιξε για λίγο το

χωριό και να κατέβηκε κοντά μας. Στο κλεινόν άστυ, την πρωτεύουσα. Εκεί, που βρίσκεται η έδρα του Συλλόγου μας και όπου κυρίως «μεταναστεύουν» παλαιόθεν οι άνθρωποι των χωριών για εύρεση καλύτερης τύχης.

(Συνέχεια στη σελ. 3)

Κ Ο Ι Ν Ω Ν Ι Κ Α

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η **Καραμέρη Ιωάννα** και ο σύζυγός της Στάθης Λίνος απέκτησαν στις 8/10/2025 το πρώτο τους παιδάκι, **αγοράκι**.
- Η **Καραμέρη Αλεξάνδρα** και ο σύζυγός της Παναγιώτης Κεραμίδας απέκτησαν στις 2/11/2025 το δεύτερό τους παιδάκι, **κοριτσάκι**.
Να τους ζήσουν! Πάντα υγεία και ευτυχία!

ΕΦΥΓΑΝ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ

- Στις 15-1-2026, ο **Κωνσταντίνος Γ. Μόσχος**, ετών 80 και η κηδεία του έγινε στην **Καϊτσα**.
- Στις 31-1-2026, ο **Κωνσταντίνος Γ. Οικονόμου**, ετών 72 και η κηδεία του έγινε στην **Καϊτσα**.
- Στις 19-2-2026, η **Αγγελική Τσάτσου - Δρίτσα**, ετών 81, κόρη της Αριάδνης Οικονόμου - Τσάτσου. Η κηδεία έγινε στα Μέγαρα Αττικής.
- Στις 23-2-2026, ο **Ηλίας Νιώρας** (σύζυγος Σταυρούλας Δ. Τσεκούρα), ετών 79 και η κηδεία του έγινε στον Σ.Σ. Λιανοκλαδίου Λαμίας.
Αιωνία η μνήμη των αξιομακάριστων αδελφών μας!

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

- Στις 11-1-2026 έγινε το τριετές μνημόσυνο του **Ιωάννου Μελισσά** στην **Καϊτσα**.
- Στις 22-2-2026 έγινε το σαρανταήμερο μνημόσυνο του **Κωνσταντίνου Γ. Μόσχου** στην **Καϊτσα**.
- Στις 22-3-2026 έγινε το ετήσιο μνημόσυνο του **Γεωργίου Αθανασίου Πατρίδα** στην **Καϊτσα**.
- Στις 28-3-2026 έγινε το σαρανταήμερο μνημόσυνο της **Αγγελικής Τσάτσου - Δρίτσα** στον Ι. Ναό Αγίας Βαρβάρας Άνω Πατησίων, Αθήνα.
Αιωνία η μνήμη των αξιομακάριστων αδελφών μας!

Εκδηλώσεις Αυγούστου 2026 του Συλλόγου μας στην Καϊτσα

Από τις 10 έως τις 15 Αυγούστου 2026 με κεντρική βραδιά την 15^η Αυγούστου θα πραγματοποιηθούν οι φετινές εκδηλώσεις του Συλλόγου μας στο χωριό.

Το αναλυτικό πρόγραμμα θα ανακοινωθεί στο επόμενο φύλλο της εφημερίδας.

ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΟ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΚΑΪΤΣΑΣ

Στη **Γενική Συνέλευση του Συνεταιρισμού** του χωριού μας, που πραγματοποιήθηκε στις 8-2-2026 στο χωριό, έγινε ενημέρωση των μελών για τα ζητήματα που απασχολούν τον Συνεταιρισμό και για τις εξελίξεις που αφορούν την προτεινόμενη εγκατάσταση μεγάλου φωτοβολταϊκού πάρκου στα ΠΡΟΣΗΛΙΑ.

Επίσης έγινε ενημέρωση για θέματα, που αφορούν τις διαφορές του χωριού με την Αγόριανη.

Κατά τη διάρκεια της συνέλευσης συζητήθηκαν οι μέχρι τώρα ενέργειες, οι νομικές διαδικασίες που βρίσκονται σε εξέλιξη, καθώς και οι δυνατότητες περαιτέρω κινητοποίησης και στήριξης της κοινής προσπάθειας για την προώθηση των συμφερόντων του χωριού και του συνεταιρισμού.

Ο πρόεδρος του Δ.Σ. του Συνεταιρισμού, Γιάννης Ψαλίδας, επικαλούμενος λόγους υγείας υπέβαλε την παραίτησή του από τη θέση του προέδρου και από μέλος του Δ.Σ. του Συνεταιρισμού. Ευχηθήκαμε περαστικά. Η συνέλευση ενημερώθηκε σχετικά και η λειτουργία του Δ.Σ. του Συνεταιρισμού συνεχίζεται με τα εναπομείναντα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, σύμφωνα με τις προβλέψεις του καταστατικού, έως ότου ληφθούν οι σχετικές αποφάσεις για τη συνέχεια. Νέος πρόεδρος του Δ.Σ. εξελέγη ο Απόστολος (Λάκης) Μπουλούζος.

Υπήρξε συμμετοχή των κατοίκων και των μελών του Συνεταιρισμού στη συζήτηση και επιβεβαιώθηκε το έντονο ενδιαφέρον όλων για την πορεία του Συνεταιρισμού και το μέλλον του χωριού μας.

Σ' αυτό το σημείο θα θέλαμε να ενημερώσουμε ότι μέχρι την ώρα, που γράφεται η παρούσα στήλη η απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Λαμίας για την άρση των ασφαλιστικών στα ΠΡΟΣΗΛΙΑ, που ζήτησαν οι εταιρείες ΑΠΕ δεν έχει εκδοθεί. Αφορά τη δίκη για την οποία προσήλθαν στα δικαστήρια της Λαμίας πολλοί Καϊτσιώτες και φίλοι της Καϊτσας.

Στου Αγίου Πολυκάρπου τη χάρη

Φέτος η γιορτή του Αγίου Πολυκάρπου συνέπεσε με την **Καθαρά Δευτέρα**, ημέρα κατά την οποία δεν τελείται Θεία Λειτουργία σύμφωνα με την εκκλησιαστική τάξη. Όπως μας ενημέρωσε ο ιερέας του χωριού μας, ο **παπα-Δημήτρης**, την παραμονή τελέστηκε ο Εσπερινός με κατανύξη και μεγάλη συμμετοχή πιστών, που έσπευσαν να τιμήσουν τον Άγιο.

Ανήμερα της εορτής πραγματοποιήθηκε αρτοκλασία στον Ιερό Ναό, παρουσία πολλών συγχωριανών μας, που δεν ξέχασαν τη χάρη του Αγίου και βρέθηκαν κοντά Του, με πίστη και ευλάβεια. Μπορεί η μέρα να ήταν διαφορετική, όμως η αγάπη του κόσμου και η παρουσία του, έδειξαν πως ο Άγιος Πολύκαρπος παραμένει ζωντανός στις καρδιές όλων μας.

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΗΝ ΚΑΪΤΣΑ

Αποκαταστάθηκαν, ύστερα από τη βλάβη, ο φωτισμός στο **καμπαναριό του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου στο χωριό μας**, καθώς και η λειτουργία της καμπάνας με τη φροντίδα του παπά-Δημήτρη και του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου.

Παράλληλα, ο παπά-Δημήτρης και το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο μας ενημερώνουν ότι συγχωριανοί μας προσέφεραν τη δαπάνη και επιμελήθηκαν την κατασκευή των κάγκελων στον εξώστη της κύριας εισόδου του ναού. Για την αξιέπαινη αυτή πρωτοβουλία, τους εκφράζουν τις θερμές τους ευχαριστίες και εύχονται το παράδειμά τους να βρει μιμητές, ώστε να στηριχθούν και άλλες ανάγκες που αφορούν τις εκκλησίες του χωριού μας.

Με την ευκαιρία αυτή, ο **παπα-Δημήτρης** απευθύνει ανοιχτή πρόσκληση σε όλους τους συγχωριανούς και φίλους του χωριού να βρεθούν στην Καϊτσα τις Άγιες Ημέρες του

Πάσχα και να γιορτάσουμε όλοι μαζί την Ανάσταση, σε ένα κλίμα πίστης, ενότητας και χαράς.

Ανακοίνωση

Η εφημερίδα του Συλλόγου μας, έχει ως στόχο να ενημερώνει για τις πρόσφατες δράσεις και τα γεγονότα του χωριού, με βάση το υλικό που αποστέλλεται εγκαίρως για κάθε έκδοση, εκτός αν εκ παραδρομής, υπάρχει παράλειψή μας.

Αναδρομικές αναφορές σε παλαιότερα γεγονότα γίνονται περιορισμένα αν υπάρχει σοβαρός λόγος. Επίσης δεν λογοκρίνουμε άρθρα και τα κείμενα που λαμβάνουμε καταχωρούνται αυτούσια.

Συνεχίζουμε με σεβασμό προς όλα τα μέλη και τους φορείς του χωριού, επιδιώκοντας την έγκυρη και ισότιμη ενημέρωση όλων.

Το Δ.Σ.

ΤΟ Δ.Σ. ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΕΙ - ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΙ

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας υπενθυμίζει και εκ νέου ενημερώνει τα μέλη του Συλλόγου, τους φίλους και τους αναγνώστες της «ΚΑΪΤΣΑΣ» ότι:

1. Σε καμία περίπτωση δεν λογοκρίνει άρθρα, που αποστέλλονται προς δημοσίευση στην εφημερίδα μας. Αυτό σημαίνει ότι τα άρθρα δημοσιεύονται, όπως ακριβώς μας τα αποστέλλει προς δημοσίευση ο συγγραφέας τους.
2. Όταν υπάρχουν επιφυλάξεις, ότι τα άρθρα περιέχουν αναληθές περιεχόμενο, τίθενται προς εκτενή συζήτηση σε συνεδριάσεις του Δ.Σ. και για την δημοσίευση ή μη, αποφασίζει η πλειοψηφία των μελών του Δ.Σ.
3. Σε καμία περίπτωση δεν δημοσιεύει άρθρα, που περιέχουν υβριστικό περιεχόμενο, πράγμα, το οποίο θέτει σε υποβάθμιση το πολιτισμικό περιεχόμενο της εφημερίδας ή σε κίνδυνο προσφυγών.
4. Όλα τα άρθρα, όπως σημειώνουμε σε κάθε φύλλο, απηχούν τις απόψεις των συγγραφέων τους και όχι κατ' ανάγκη εκείνες του Δ.Σ.

ΚΟΠΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΑΣ 2026 ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

Ήρθαν πολλοί. Περισσότεροι απ' όσους περιμέναμε. Συγχωριανοί και φίλοι της Καϊτσας. Πρόσωπα αγαπημένα, χαμόγελα, ευχές. Μια ζεστασιά που δεν τη φέρνει ο τόπος, αλλά οι άνθρωποι.

Ο Σύλλογος πρόσφερε τη βασιλόπιτα, φτιαγμένη με μεράκι από τον συγχωριανό μας **Χρήστο Ιωάννου Καλτσά**, καθώς και τους καφέδες. Τα τσίπουρα και τα κρασιά ήταν προσφορά των συγχωριανών μας **Λάκη και Δημήτρη Μπουλούζου** καθώς και του **Γιώργου Χαραλάμπου**, ενώ τα συνοδευτικά του τσίπουρου πρόσφεραν η **Μαίρη Αργύρη** και ο **Δημήτρης Μπουλούζος**.

Κι έτσι, μέσα στην Αθήνα, στήθηκε ένα μικρό αντάμωμα Καϊτσας. Γιατί η βασιλόπιτα δεν είναι μόνο ζυμάρι και φλουρί: είναι η χαρά του

«μαζί», η μνήμη που επιμένει, η ρίζα που δεν ξεχνιέται.

Την πίτα έκοψαν ο **Γιάννης Καλτσάς** και ο **Θανάσης Παπαδοκοτούλης**, παλαίμαχοι Καϊτσιώτες, θιασώτες και σταθεροί υποστηρικτές του Συλλόγου.

Το φλουρί, που αντιστοιχούσε σε επιταγή των 100 ευρώ κέρδισε ο ταμίας του Συλλόγου **Σεραφείμ Σπουρνιάς**, ο οποίος το **επέστρεψε στο θεσμικό ταμείο του Συλλόγου**.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας, ευχαριστεί θερμά όλους για την προσέλευση και παρουσία ενώ εύχεται καλή και ευλογημένη χρονιά σε όλους τους Καϊτσιώτες και τους φίλους τής Καϊτσας.

Ο πόλεμος στη ζωή των ανθρώπων

Ο κόσμος των σκληρών συμφερόντων, τις τελευταίες μέρες, ταραίζει και πάλι την ανθρωπότητα. Οι οικογένειες των χωρών αυτών βρίσκονται σε ένα περιβάλλον διαρκούς απειλής. Αποκτούν χρόνιο, αθεράπευτο άγχος, με αναγκαστική εγκατάλειψη της καθημερινότητάς τους, με απώλειες δικών τους ανθρώπων και βίαιες μετακινήσεις, σε μια ακούσια προσφυγιά.

Για τα παιδιά τους, αυτή η διατάραξη της ρουτίνας, η διακοπή από το σχολείο και από τις σχέσεις τους, έχει σοβαρές επιπτώσεις στην ψυχική τους υγεία, καθώς δεν έχουν ανεπτυγμένους μηχανισμούς διαχείρισης.

Και στα ελληνικά σχολεία, όταν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης έχουν συνεχή ροή ειδήσεων και η τηλεόραση κυριαρχεί στο ελληνικό σπίτι, τα παιδιά αναρωτιούνται για τους βομβαρδισμούς και για το πόσο τα ίδια κινδυνεύουν από μια ενδεχόμενη σύρραξη. Ευτυχώς, θα λέγαμε, που η πατρίδα μας δεν έχει πετρέλαιο.

Ας γεμίσουμε την καρδιά και τον νου μας με τρυφερότητα και πίστη στον εαυτό μας, μέσα από τον δυνατό και εμπνευσμένο λόγο του διαχρονικού Καζαντζάκη.

«Το παιδί και το κρικρί»

«Ποιο είναι το νόημα της ζωής;» είπε το παιδί. «Να γεννηθείς κάμπια και με τον αγώνα σου να γίνεις πεταλούδα», είπε το κρικρί.

«Θα γίνει ό,τι ονειρεύομαι;» είπε το παιδί. «Ότι δεν γίνεται ποτέ, είναι ότι δεν ποθήσαμε αρκετά», είπε το κρικρί.

«Κι αν όσα έφτιαξα με κόπο χαθούν ξαφνικά;» είπε το παιδί. «Αυτά χάνονται, όχι εσύ», είπε το κρικρί.

«Ποιο δρόμο θα πάρουμε;» είπε το παιδί. «Τον ανήφορο», είπε το κρικρί.

«Δεν υπάρχει γκρεμός;» είπε το παιδί. «Υπάρχει η δική μας αδυναμία να πάμε πιο πέρα», είπε το κρικρί.

Φιλικά
Μαίρη Αργύρη

ΟΙ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΕΣ ΣΤΗΝ ΚΑΪΤΣΑ

• Το Σάββατο στις 24-1-2026 στο κατάστημα της Βασιλικής Ζαβού στην Καΐτσα ο **Σύλλογος Γυναικών Καΐτσας** έκοψε τη βασιλόπιτα 2026.

• Για πρώτη φορά φέτος ο **Συνεταιρισμός** του χωριού μας έκοψε την πρωτοχρονιάτικη πίτα του, το βράδυ του Σαββάτου στις 7-2-2026 σε έναν χώρο της Καΐτσας γεμάτο μνήμες.

Στο **παλιό καφενείο-ταβέρνα του Γιωργούλη**, που άλλοτε φιλοξενούσε γέλια, τραγούδια και τις μικρές ιστορίες της καθημερινότητας του χωριού. Σήμερα τον χώρο αυτόν φροντίζει ο γιος του αείμνηστου ταβερνιάρη, **Λάκης Μπουλούζος**, κρατώντας ζωντανή τη μνήμη του πατέρα του και ο οποίος τον προσέφερε για την εκδήλωση.

Η βραδιά ξεκίνησε με την ευλογία της πίτας από τον **παπα-Δημήτρη** του χωριού μας, ο οποίος μαζί με την αντιπρόεδρο του Συνεταιρισμού, **Γιώτα Μπιλίρη** την έκοψαν, δίνοντας τις ευχές για μια χρονιά γεμάτη υγεία, συνεργασία και δημιουργία.

Το κρασί και το τσίπουρο προσέφεραν οι **Λάκης και Δημήτρης Μπουλούζος**. Τα φαγητά της βραδιάς ετοίμασαν και προσέφεραν οι **Γιώτα Μπιλίρη, Δήμητρα Μπουλούζου, Μαίρη Αργύρη, Ευδοκία Οικονόμου, Φρόσω Δασκαλοπούλου, Φωτεινή Μόσχου, Βούλα Βλαχάκη, Τασία Κούρτη και Ντίνα Μελισσά**.

Ήταν μια όμορφη συνάντηση ανθρώπων του χωριού, μια βραδιά απλή αλλά γεμάτη καρδιά, όπου η μνήμη, η παράδοση και η συντροφικότητα ενώθηκαν γύρω από τα τραπέζια, όπως παλιά.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΚΑΡΑΪΣΚΟΣ, MD
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

Ειδικευθείς εις Α' Χειρουργική Κλινική ΓΝΑ "ΛΑΪΚΟ"
Μετεκπαιδευθείς εις Montefiore Medical Center, New York, USA

ΛΑΠΑΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΚΗΛΕΣ - ΧΟΛΟΚΥΣΤΟΠΑΘΕΙΕΣ
ΘΥΡΕΟΕΙΔΟΠΑΘΕΙΕΣ - ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΜΑΣΤΟΥ
ΔΙΑΒΗΤΙΚΟ ΠΟΔΙ - ΣΠΛΑΟΙ - ΛΙΠΩΜΑΤΑ

Πλ. Μεσολογγίου 7, Παγκράτι 210 9656291 - 6972728331
www.ikaraiskos.gr ikaraiskos.gr@gmx.com

f Ιωάννης Ν. Καραϊσκος, Γενικός Χειρουργός
Διεύθυνση 2ου Ιατρείου: Ηφαιστου 4 - 6, Πλατεία Βάρης
(Εναντι Ι. Ν. Εισοδίων Θεοτόκου)

Ιστορίες.....

Μνήμες του χωριού μας:

Ας τις γράψουμε σε ένα βιβλίο πριν χαθούν

Πριν από εμάς έζησαν άνθρωποι που περπάτησαν τα ίδια μονοπάτια, δούλεψαν την ίδια γη, γέλασαν και πόνεσαν κάτω από τον ίδιο ουρανό του χωριού μας. Πολλές από τις ιστορίες τους τις ακούμε ακόμη στα καφενεία, στις αυλές και στα οικογενειακά τραπέζια. Άλλες όμως κινδυνεύουν να χαθούν με τον χρόνο.

Ένα βιβλίο του Συλλόγου μπορεί να γίνει ένας τόπος όπου αυτές οι μνήμες θα βρουν τη θέση που τους αξίζει. Γραμμένες, ζωντανές και με το όνομα εκείνου, που τις αφηγείται ή τις γράφει. Μικρές ή μεγαλύτερες ιστορίες, παλιές ή πιο πρόσφατες, για ανθρώπους, περιστατικά, συνήθειες ή στιγμές που σημάδεψαν τον τόπο μας.

Καλούμε λοιπόν όσους αγαπούν την Καϊτσα να μοιραστούν τις αναμνήσεις και τις ιστορίες τους. Έτσι θα αφήσουμε ένα πολύτιμο αποτύπωμα για τις επόμενες γενιές. Μια ζωντανή ιστορία του τόπου μας, γραμμένη από τους ίδιους τους ανθρώπους του.

Αυτή η προσπάθεια, έχει ξεκινήσει. Μας έστειλαν ή μας αφηγήθηκαν μερικοί συγχωριανοί μερικές από αυτές τις ιστορίες. Περιμένουμε κι από όσους έχουν διάθεση να συνεχίσουν για τη δημιουργία του βιβλίου, που προαναφέρεται. Κάποιοι επίσης από εμάς στο Δ. Σ. του Συλλόγου ενθουσιάζονται περιστατικά ή ιστορίες ανθρώπων με την έγκριση των ανθρώπων ή των συγγενών, που σχετίζονται με αυτά τολμήσαμε σε ανάλογες αφηγήσεις.

Παρατίθενται παρακάτω δύο ιστορίες για την αείμνηστη και αγαπητή μας **Ελένη Κουτρούμπα** καθώς και για τον αείμνηστο πρώτο περιπτερά του χωριού μας, **Αργύρη Γερούκη**.

Η Ελένη της ΚΑΪΤΣΑΣ (1932 – 2004)

Στο κέντρο του χωριού, εκεί που οι δρόμοι μυρίζουν καφέ, ψωμί καψαλισμένο και ψητό, ενώ το γέλιο των παιδιών ανακατεύεται με τον ήχο των βημάτων στους δρόμους, ζούσε η **Ελένη**. Με την οικογένεια της αδελφής της, **Ξένης**. Απέναντι από το σπίτι τους λειτουργούσαν τα καφενεία – ουζερί της **Άννας Κούτσικα**, της **Ρωξάνης Κουτρούμπα** και του **Σεραφείμ Ζαβού**. Ο γαμπρός της, **Μανώλης Μονιάκης**, σύζυγος της Πολυξένης (Ξένης), διατηρούσε επίσης καφενείο - ουζερί, στην πλατεία, κοντά στο σπίτι τους ενώ σε απόσταση αναπνοής ήταν το αντίστοιχο κατάστημα του **Γιωργούλη Μπουλούζου**. Έτσι η Ελένη ήταν πάντα ανάμεσα σε κόσμο, ήσυχη και αγαπητή. Η αγαπημένη **Ελένη Κουτρούμπα**. Η γνωστή **Ελενίτσα**.

Δεν ήξερε να διαβάσει ούτε να γράφει και δεν μίλαγε καθαρά, όμως η καρδιά και η σοφία της ξεχειλίζουν σε κάθε της κίνηση. Η παρουσία της έκανε το χωριό πιο φωτεινό. Η ψυχή της ήταν σαν ζεστή αύρα που αγκάλιαζε όποιον περνούσε κοντά της.

Η οικογένεια και όλοι οι συγχωριανοί την αγαπούσαν. Λειτουργούσε και σαν ταχυδρόμος. Ήξερε τα νέα και γνώριζε σε ποιον ανήκε κάθε επιστολή που της έδιναν για να την παραδώσει, ακόμα κι αφού η ίδια δεν ήξερε γράμματα. Κρατούσε κάθε επιστολή ανάμεσα στα δάκτυλά της και δεν λάθευε ποτέ τον παραλήπτη.

Με ένα βλέμμα ή ένα χαμόγελο μπορούσε να φέρει γέλιο, θαυμασμό και ασφάλεια. Ήταν η καρδιά του χωριού, γεμάτη σοφία και τρυφερότητα.

Αφηγούμαστε ένα περιστατικό με την αλληγογραφία:

Η Ελένη φώναζε από μακριά κάθε φορά που έφτανε στο σπίτι για να παραδώσει γράμματα- επιστολές:

– Π.χ. Κία Νόμου, έχει ράμα!

«Ευδοκία Οικονόμου, έχω γράμμα για σένα.» Πάντα χρησιμοποιούσε ονοματεπώνυμο στους συνομιλητές της.

Μετά πλησίαζε και συνέχιζε μισολογώντας, χωριάτικα:

– Φέρου κει,

«Να στο φέρω εκεί;»

Έλα Ελένη μου, να σε δούμε κιόλας.

– Έχει κούτι, φάει μένα;

«Έχετε σκυλί να με φάει;»

– Όχι Ελένη, έλα.

– Έχει κλώσσα, μπίσει μένα;

«Έχετε κλώσσα να με τοιπήσει;»

– Ούτε.

Και τότε έφτανε με όλη την καρδιά της, όλη την αγάπη και τη φροντίδα της, για να φέρει την αλληγογραφία με χαμόγελο, ζωντάνια και ασφάλεια.

Ένα άλλο περιστατικό, που μας διηγήθηκε η ίδια μαρτυρά τη σοφία και το χιούμορ της.

Μια μέρα, δύο φαντάροι, από το στρατόπεδο στην Ομβριακή, που ήρθαν στο χωριό βρήκαν τη διάθεση να την πειράξουν. Η Ελένη, μας το αφηγείται ως εξής:

– Μία μέρα δύο ντάροι ρήκαν ρόμου μένα.

«Μια μέρα δύο φαντάροι με βρήκαν στο δρόμο.»

– Ντρεβ μανούλα σένα; Λεν ιμένα.

«Σε παντρεύει η μανούλα σου εσένα; Μου λένε»

Η Ελένη τους κοίταξε με ήρεμη σοφία και απάντησε μισολογώντας, χωριάτικα:

– Μαμάνα ματάνα πατέρα ούστι, απ' ντρεβ μανούλα μένα... Τουμάρια.

«Η μάνα σας η και ο πατέρας σας ο (τους στόλισε κανονικά), πού θα με παντρεύει η μανούλα μου εμένα; Τομάρια». Και το γέλιο της, συνόδεψε τη σοφή της απάντηση με ικανοποίηση θεωρώντας πως τους αποστόμωσε.

Όλοι οι συγχωριανοί που άκουσαν γελούσαν, θαυμάζοντας την εξυπνάδα και την τόλμη της.

Η Ελένη ήταν πάντα με λίγα λόγια, κοφτά, με χιούμορ και σοφία, αλλά η αύρα και η αγάπη της για τον κόσμο έκαναν όλους, που τη γνώρισαν να τη θυμούνται για πάντα.

Για λίγο καιρό, πριν φύγει έλειψε από τις γειτονιές της Καϊτσας, όμως η σκιά της περπατούσε ακόμη στα σοκάκια, σαν απαλό ίχνος που δεν έσβηνε. Και όταν έφυγε για τους ουρανούς, το χωριό λύγισε σιωπηλά. Τα καφενεία, τα ψητοπωλεία και οι δρόμοι της πλατείας σώπασαν για λίγο, σαν να περίμεναν να την ξαναδούν να φωνάζει από μακριά: «Έχει ράμα!».

Μα η Ελένη δεν έφυγε ποτέ στ' αλήθεια. Έμεινε σε κάθε γέλιο που αντηχεί στην πλατεία, σε κάθε γράμμα που αλλάζει χέρια, σε κάθε καρδιά που θυμάται την καλοσύνη της.

Και κάθε φορά (όσοι τη γνώρισαν) που πιάνει κάποιος ένα γράμμα στα χέρια του στο χωριό, συλλογίζεται: «Πώς θα το έφερνε η Ελένη;»

Η καρδιά του χωριού κράτησε το όνομά της ζωντανό. Και έτσι θα μείνει.

Ας είναι αιωνία η μνήμη της, καθώς και των μελών της οικογένειας, που έφυγαν και με αυταπάρηση την φρόντισαν.

Ευδοκία Κ. Οικονόμου

ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ ΓΕΡΟΥΚΗΣ

Εκεί πάνω στα χιονισμένα βουνά της Πίνδου και της Αλβανίας που κάθε 28η Οκτωβρίου γιορτάζουμε το έπος του 40, γράφτηκε από όλους εκείνους τους αξιωματικούς και φαντάρους ένα πολύ σημαντικό κεφάλαιο της ιστορίας μας. Εκεί διαδραματίστηκαν πολλές μικρές ιστορίες που αθροίζόμενες έγραψαν την εποποιία του ΟΧΙ.

Μια από τις ιστορίες αυτές είναι και η ιστορία του μακαρίτη παππού Αργύρη ή Ανάργυρου Γερούκη.

Η επίσκεψη και το τελεσίγραφο του Γκράτσι, στον Ιωάννη Μεταξά, ξημερώματα της 28ης Οκτωβρίου του 1940, σηματοδοτεί την έναρξη του Ελληνοϊταλικού πολέμου. Η γενική επιστράτευση βρίσκει τον **Αργύρη Γερούκη**, εικοσάχρονο παλληκαράκι τότε, να υπηρετεί την θητεία του στα ανάκτορα, ως εύζωνας, τη σημερινή Βουλή των Ελλήνων. Αμέσως, προωθούνται, μόνιμοι αξιωματικοί, έφεδροι και επίστρατοι, στο μέτωπο να αντιμετωπίσουν τον Ιταλό εισβολέα. Μαζί τους και ο εύζωνας **Αργύρης Γερούκης**.

Οι φαντάροι μας, με την καθοδήγηση εμπειροπόλεμων και ικανών αξιωματικών, μέσα σε λίγες μέρες κατάφεραν με αυταπάρνηση και αυτοθυσία όχι μόνο να αποτρέψουν την εισβολή στα Ελληνικά εδάφη αλλά να τρέψουν σε άτακτη υποχώρηση και φυγή τους Ιταλούς κατακτητές και να τους απωθήσουν πέραν των συνόρων μας πολεμώντας πλέον μέσα στο αλβανικό έδαφος. Κορυτσά, Χειμάρρα, Αργυρόκαστρο, Τεπελένι, Πόγραδετς, Τρεμπεσίνα. Λίγο ακόμη και θα έφταναν πολεμώντας οι φαντάροι μας μέχρι την Αδριατική να ρίξουν τους Ιταλούς στην θάλασσα, τέτοια ήταν η ορμή!!

Οι κακουχίες όμως και οι στερήσεις μεγάλες. Πολεμούσαν οι σκληροτράχηλοι φαντάροι μας μέσα στο κρύο στη λάσπη και στα χιόνια με ένα κομμάτι κουραμάνα έχοντας βασικές ελλείψεις σε τρόφιμα, ρουχισμό και φαρμακευτικό υλικό.

Από δω και πέρα ξεκινάει και η ιστορία του Παππού Αργύρη που μου την έχει διηγηθεί ο ίδιος όταν ήμουν μαθητής του δημοτικού σχολείου. Αυτός μέσα από το περίπτερο κι εγώ από έξω να τον ακούω με μεγάλη προσοχή, ρίχνοντας κλεφτές ματιές στην ολόσωμη φωτογραφία που δέσποζε ψηλά στο εσωτερικό του περίπτερου, όταν ήταν τσολιάς στα ανάκτορα.

Εκεί πάνω λοιπόν, στα χιονισμένα βουνά της Αλβανίας, πολεμώντας τον Ιταλό, ο παππούς Αργύρης από τις κακουχίες και το κρύο έπαθε κρουοπαγήματα στα πόδια και ιδιαίτερα στο δεξί του πόδι. Έπρεπε να μεταφερθεί επειγόντως στο νοσοκομείο των Ιωαννίνων. Ο επικεφαλής αξιωματικός επίταξε τότε δυο ντόπιους κατοίκους από το χωριό της Αλβανίας που είχαν στρατοπεδεύσει και τους διέταξε να μεταφέρουν με το άλογο τους, τον κρουοπαγημένο εύζωνα, δίνοντας τους και ένα όπλο για προστασία.

Φόρτωσαν αυτοί λοιπόν στο άλογο τον εύζωνα Αργύρη και ξεκίνησαν για το στρατιωτικό νοσοκομείο των Ιωαννίνων. Αφού απομακρύνθηκαν αρκετά, έλεγε ο παππούς Αργύρης, καταλάβαινε ότι κάτι δεν πήγαινε καλά. Μιλούσαν μεν Αλβανικά δεν καταλάβαινε τι έλεγαν, αλλά από την κουβέντα τους καταλάβαινε ότι κάτι έλεγαν γι αυτόν, διαισθάνονταν με λίγα λόγια, μια εχθρική ατμόσφαιρα και συμπεριφορά απέναντι του.

Κάνοντας μια στάση για ξεκούραση, τους λέει, βρε παιδιά εγώ θα πεθάνω που θα πεθάνω δεν μου δίνετε το όπλο να ρίξω μια τελευταία ντουφεκιά στον αέρα!!! Γιατί το είπες αυτό παππού τον ρώτησα; Γιατί αν μου έδιναν το όπλο θα τα καθάριζα και τα δυο τα κλωογα... δια, ξεστομίζοντας την προσφιλή του βρισιά!! Δεν του το έδωσαν όμως!!

Μετά από πορεία 2 - 3 ωρών οι Αλβανοί έβαλαν σε ενέργεια το σχέδιο που είχαν αποφασίσει δηλ. να ξεφορτωθούν τον κρουοπαγημένο εύζωνα και να γυρίσουν πίσω. Τον πέταξαν βίαια από το σαμάρι του αλόγου μέσα στο χιόνι, και πήραν τον δρόμο της επιστροφής για το χωριό τους.

Ο θάνατος πλέον ήταν βέβαιος μέσα στα χιόνια για τον παππού Αργύρη, έτσι κρουοπαγημένος και ταλαιπωρημένος που ήταν. Θα πάγωνε και θα πέθαινε, ήδη δηλαδή είχε αρχίσει να παγώνει!! Μετά από 1-2 ώρες μαρτυρικές γι αυτόν μέσα στα χιόνια, για καλή του τύχη, έτυχε να περάσει από εκεί κάποιος έλληνας αξιωματικός ανεβαίνοντας για το μέτωπο με το άλογό του. Τα άλογα και τα δελφίνια είναι τα πιο ευφυή ζώα, μετά τον άνθρωπο. Πλησιάζοντας λοιπόν στο σημείο όπου οι Αλβανοί είχαν πετάξει τον εύζωνα Αργύρη, το άλογο μύρισε άνθρωπο και σταμάτησε κόκκαλο!! Ούτε μπροστά ούτε πίσω. Ο αξιωματικός κατάλαβε ότι κάτι τρέχει. Κατέβηκε κάτω έψαξε και βρήκε τον ημιθανή Αργύρη, του έδωσε να πιει λίγο κονιάκ για να ζεσταθεί, τον καθάρισε από τα χιόνια, τον έτριψε για να κυκλοφορήσει λίγο το αίμα στο σώμα του, τον ανέβασε στο άλογο του και τον μετέφερε στο νοσοκομείο.

Εκεί οι γιατροί τον περιέθαλψαν και τον έγιναν, όχι όμως πλήρως γιατί ο παππούς Αργύρης απέκτησε από τα κρουοπαγήματα μια μόνιμη αναπηρία. Όσο για την τύχη των δύο αλβανών, ο παππούς έλεγε ότι έστειλαν υπηρεσιακό σήμα στην μονάδα του με τα καθέκαστα. Ο Αξιωματικός που τους είχε αναθέσει την αποστολή, τους κάλεσε και τους ρώτησε αν πήγαν τον τραυματία στο νοσοκομείο, αυτοί είπαν ψέματα ναι, και αφού τους συνέλαβαν τους εκτέλεσαν και τους δυο με συνοπτικές διαδικασίες και μάλιστα μου έλεγε εμφαντικά ότι ζήτησαν από τις οικογένειες τους να πληρώσουν και το κόστος για τις δύο σφαίρες που τους εκτέλεσαν.

Με την λήξη του πολέμου το κράτος, για να αποκαταστήσει μερικώς τους αναπήρους πολέμου, τους έδωσε άδεια περιπτερού και ίσως και κάποια μικρή σύνταξη. Ο παππούς λοιπόν, έστησε το ξύλινο περίπτερο στο κέντρο του χωριού δίπλα στο Καραγιωργέικο σπίτι και πουλούσε τσιγάρα, σπύρτα και ζαχαρώδη. Το περίπτερο το λειτούργησε για πάνω από 30 χρόνια και εξυπηρέτησε πολλές γενιές Καϊτσιωτών, φορώντας στο αριστερό πέτο του σακακιού του, στο μέρος της καρδιάς, ΠΑΝΤΑ, το σήμα των αναπήρων πολέμου. Ενδεχομένως να του είχε απονεμηθεί και κάποιο μετάλλιο ανδρείας, αλλά αυτό δεν το ξέρω, γιατί δεν μας το έδειξε ποτέ.

Από το περίπτερο δεν απουσίαζε σχεδόν ποτέ!! Δεν υπήρχαν γι αυτόν Κυριακές αργίες γιορτή και σχολή. Ο καφές που έπινε ήταν ο ανάμικτος σερβιρισμένος στο ποτήρι του κρασιού. Τι σημαίνει ανάμικτος; Μισή κουταλιά καφές, μισή κακάο και δυο κουταλιές ζάχαρη, ψήσιμο, και έτοιμος ο ανάμικτος!! Το μεσημέρι περίμενε το φαγητό στην πετσέτα που του το έφερναν ή τα εγγόνια του ή η γυναίκα του η Αλεξάνδρα.

Έφευγε μόνο κάθε Καλοκαίρι, και πήγαινε στη λουτρόπολη της Αιδηψού στο ξενοδοχείο ΑΙ ΠΗΓΑΙ, όπου ήταν τότε κέντρο αποκατάστασης υγείας των αναπήρων πολέμου, με δικές του λουτρικές εγκαταστάσεις, εστιατόριο και δωμάτια διαμονής. Εκεί ο παππούς Ανάργυρος καθόταν 15 μέρες για να ξεκουραστεί και να κάνει τα ιαματικά του μπάνια που τον βοηθούσαν να βγάλει τον χειμώνα όπως έλεγε με την αναπηρία του. Το ξενοδοχείο υπάρχει ακόμη, αλλά είναι παρηκμασμένο πλέον.

Η εθνική επέτειος της 28ης Οκτωβρίου ήταν η δική του γιορτή. Πάντα παρών στην θεία λειτουργία και στην δοξολογία την ημέρα αυτή, μπροστά στην κατάθεση στεφάνων καταθέτοντας κι αυτός το δικό του στεφάνι, σοβαρός και βλοσυρός στην ανάκρουση του Εθνικού ύμνου. Ζούσε την κάθε στιγμή την μέρα αυτή και σίγουρα, με το μυαλό του θα ταξίδευε στα χιονισμένα βουνά της Πίνδου πολεμώντας και φωνάζοντας ΑΕΡΑ!!! μαζί με τους άλλους συστρατιώτες του. Χαλάρωνε μόνο όταν τελείωναν όλα και προσφερόνταν στο κοινοτικό γραφείο ούζο και λουκούμι.

Μεγάλες του αδυναμίες ο θετός του γιός Γιάννης Καραμέρης και ο εγγονός του, ο Αργύρης που είναι η συνέχεια της οικογένειάς του, καθώς και η αδελφή του η Γεωργία, και μένουν με τις οικογένειες τους μόνιμα στο χωριό.

Αυτός ήταν φίλος και φίλες μου ο Παππούς **Αργύρης Γερούκης**, έτσι όπως τον γνώρισα και τον έζησα εγώ στα παιδικά μου χρόνια, ένας καθημερινός άνθρωπος της μικρής κοινωνίας της Καΐτσας αλλά και ένας ήρωας ταυτόχρονα που πολέμησε στα χιονισμένα βουνά της Ηπείρου.

Δημήτρης Μπουλούζος
Ωρωπός, 17/3/2026

Πώς μπορείτε να στέλνετε:

1. Επιστολές

– Ταχυδρομικός: Πατησίων 4, Αθήνα 10677. Τηλ.- Fax: 210- 3819693.
– Στο e-mail: sylogos.kaitsa@gmail.com

2. Συνδρομές και οικονομικές ενισχύσεις

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ με IBAN No.
GR96011015500000155-29619031

Ευελπιστούμε ότι θα ανταποκριθούν όλοι οι συγχωριανοί στην έκκλησή μας.

«ΚΑΪΤΣΑ»

Εφημερίδα του Συλλόγου των Απανταχού Καϊτσιωτών Μακρυρράχης Φθιώτιδας

Εκδίδεται ανά τρίμηνο

– **ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:** ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΪΤΣΙΩΤΩΝ
– **ΕΚΔΟΤΗΣ:** ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΪΤΣΙΩΤΩΝ

– **Συντακτική Επιτροπή:** Ευδοκία Οικονόμου, Μαίρη Αργύρη, Στυλ. Καρανούτσου, Μαρ. Παπαδημητρίου, Σερ. Σπυρνιάς, Ευθ. Ταγκαλάκη, Ευφυσίνη Δασκαλοπούλου.

– Έδρα: Πατησίων 4, Αθήνα 10677, Τηλ./Fax 210-3819693, 6944797439
e-mail: sylogos.kaitsa@gmail.com
ws: sylogoskaitsioton.blogspot.com

Τυπογραφείο «ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ», Δημ. Ανδρικού, Ευριπίδου 9, Αθήνα,
Τηλ. 210-3243158, 6932989427 e-mail: andrikou2004@yahoo.gr

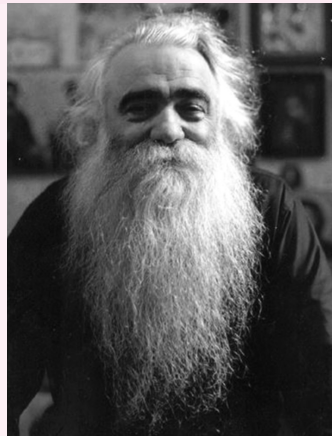
ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Τα άρθρα της εφημερίδας απηχούν τις προσωπικές απόψεις των συγγραφέων και όχι κατ' ανάγκη το Δ.Σ. του Συλλόγου. Επιστολές και άρθρα με υβριστικό περιεχόμενο ή ανυπόγραφα δεν θα δημοσιεύονται.

ΛΟΓΟΣ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟΣ

‘Η έσπλαχνία του Θεού: ή μεγάλη άπαντοχή μας

Τò Κήρυγμα τής Κυριακής,
Τόμος Α΄.

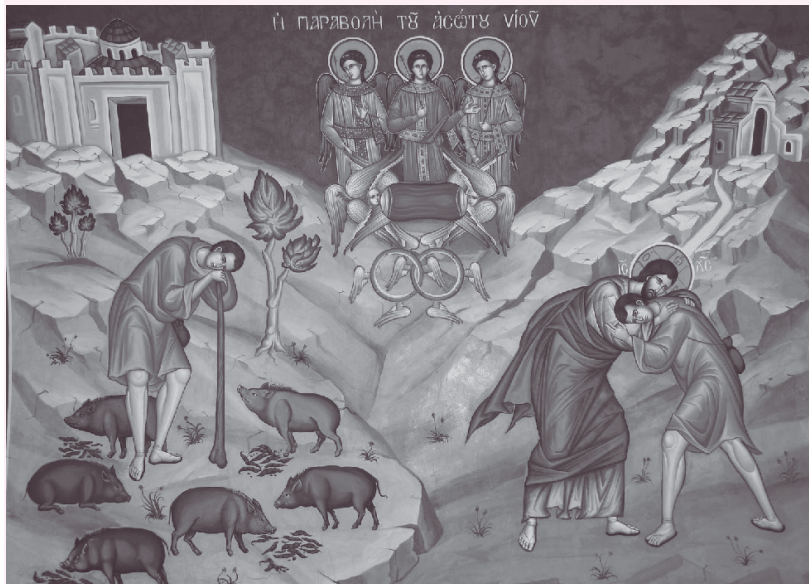
Κυριακή του Άσώτου σήμερα, αγαπητοί. Στην Εκκλησία μας διαβάζεται ή γνωστότατη και συγκινητικότερη περικοπή τής παραβολής του Άσώτου υιού, (Λουκά κεφ. ιε΄, στίχ. 11-32), και μάς δείχνει τό μέγεθος τής αγάπης του Θεού και τής έσπλαχνίας Του. Έμεις στόν επίγειο Παράδεισο αφήσαμε τόν Κύριο, άρνηστήκαμε τήν αγάπη Του, Του στρέψαμε τά νώτα. Έκείνος, όμως, δέν μάς άρνήθηκε ποτέ, ούτε έγινε έχθρός μας· ενώ έμεις εγίναμε παραβαίνοντας τό θέλημά Του και αφήνοντας τήν αγάπη και τήν καλοσύνη Του. Μάς πήρε από κοντά και ένανθρώπησε, κι έδειξε έμπρακτα τήν έσπλαχνία Του.

† Ο ΑΡΧΙΜΑΝΑΡΤΗΣ
ΑΝΑΝΙΑΣ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ

Στήν περίφημη αυτή παραβολή, πού ‘ναι ή καρδιά τών παραβολών και τό Εύαγγέλιο τών Εύαγγελίων, θά σταθούμε σ’ ένα σημείο. Έκει άκριβώς πού ενώ γύριζε στό πατρικό σπίτι ό Άσωτος, αφού είχε δαπανήσει τήν περιουσία τήν έξωτερική και τήν έσωτερική, τί βλέπομε τόν πατέρα! Νά τόν περιμένει, και νά παρακολουθεί κάθε ώρα και στιγμή στό βάθος του δρόμου, νά δει άν έρχεται. Κι όταν είδε, λοιπόν, νά έρχεται, τότε τόν έσπλαχνίσθη. ‘Η καρδιά του γέμισε χαρά και στοργή και αγάπη, και δέν περίμενε τόν γιό νά πάει κοντά του. “Έδραμε, έτρεξε εκείνος, πήρε δρόμο και έτρεξε κοντά του.

Αυτή είναι ή καλοσύνη και ή έσπλαχνία του Θεού. Ποτέ δέν μάς καταλογίζει τά όποια λάθη μας·πικραίνεται, στενοχωρείται, κλαίει·άλλα μάς συγχωρεί, μάς άγκαλιάζει και μάς σώζει. “Έτρεξε, λοιπόν, ό πατέρας, πρώτος εκείνος. Ένώ έμεις πολλές φορές περιμένουμε τόν φταίχτη νά έλθει, νά μάς παρακαλέσει, νά μάς ξαναπαρακαλέσει, νά τόν έξευτελίσωμε, νά τόν υποτιμήσωμε και μετά, άν δεήσει, δίνομε και τή συγχώρεσή μας, όσο μπορούμε. Έκείνος έτρεξε κοντά του, πρώτος.

Γι’ αυτό μάς κερδίζει ό Χριστός μας. Διότι έχει έσπλαχνία και αγάπη και καλοσύνη έμπρακτη. Και ξέρει ότι ή άμαρτία είναι άδυναμία και τής πρέπει συμπόνια. “Έτρεξε, λοιπόν, κι έφτασε κοντά του. Δέν τόν μάλωσε, δέν τόν επετίμησε, παρότι ήταν άσωτος και παρότι πίκρανε και τόν πατέρα νά τά λέμε κι αυτά·άλλά τί έκανε; Τόν άγκάλιασε! Τόν άγκάλιασε και τόν κατηπάσθη! Τόν κατεφίλησε, πέφτοντας στόν τράχηλό του, στήν άγκαλιά του. Έδώ είναι άκριβώς τό μεγαλείο τής θεϊκής έσπλαχνίας και αγάπης. ‘Ο Κύριος μάς άγκαλιάζει, όπως κι άν είμαστε, όποιοι κι άν είμαστε, αρκεί νά γυρίζουμε κοντά Του. Και μάς καταφιλεί, μάς κατασπάζεται.

Κάποτε, σέ μία πόλη στή Δύση, ένας ιεροκήρυκας μιλούσε γιά τή δικαιοσύνη του Θεού, τήν άυστηρότητα του Θεού, τήν τιμωρία του Θεού, τήν παιδαγωγία του Θεού. Κι ένας άκροατής, δυσκολεμένος, άντιδρούσε όλο και πιό πολύ. Μιά μέρα όμως, ό ιεροκήρυκας μίλησε γιά τήν αγάπη του Θεού τήν ανείπωτη, τήν καλοσύνη και τήν έσπλαχνία Του. Κι όταν τελείωσε ή λειτουργία, ό άνθρωπος περίμενε τόν ιεροκήρυκα, και του λέει: “*Τώρα, πατέρα, μέ νίκησε ό Θεός. Όταν έλεγεσ πώς είναι τό ‘να και τ’ άλλο, άντιδρούσα. Τώρα πού είπες πώς είναι άπόλυτη αγάπη, και μάς συγχωρεί και μάς παίρνει άγκαλιά, παραδίνομαι και ‘γώ στή θεϊκή άγκαλή.*”

“Ας δώσει, αγαπητοί, ό Χριστός μας μετάνοια σέ όλες τίσ ψυχές, και στίς δικές μας, και άς μάς αξιώσει ή τελευταία πτώση μας νά είναι στά πόδια Του και στήν άγκαλιά Του.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

- Δέσποινα Καλτσά- Μπανούση	20 €
- Γεώργιος Χαλαλάμπου	20 €
- Γιώτα Χαμπέρη - Μπυλίρη	20 €
- Αριάδνη Φωτοπούλου	20 €
- Χριστίνα Χαλαλάμπου	20 €
- Ιωάννης Καλτσάς	20 €
- Λελούδα Καραχρήστου	20 €
- Μαριάννα Δασκαλοπούλου	20 €
- Στεργιανή Καρανούτσου	30 €
- Βούλα Πέτρου	30 €
- Ντίνα Καρανούτσου	20 €
- Αθανάσιος Κουτρούμπας	20 €
- Λεωνίδα Παπαδοκοτσώλης	50 €
- Αλέξανδρος Σερ. Αλεξίου	25 €
- Δημήτριος Μπουλουζός (εις μνήμην Δημ. Β. Κόκκινου)	50 €
- Γεωργία Σπ. Μόσχου	50 €
- Ευάγγελος Κων. Κούτσικας	60 €
- Κονδυλία Ευάγγ. Κούτσικα	20 €
- Στέλλα Καρανούτσου	30 €
- Ιωάννης Ταγκαλάκης	30 €
- Γεώργιος Αριστ. Χατζηαργύρης	50 €
- Κων/νος Νικ. Χατζηαργύρης	25 €
- Χαρίλαος Τζιτζιλώνης	20 €
- Σεραφείμ Σπουρνιάς (δώρο βασιλόπιτας Αθήνας 2026)	100 €
- Ανώνυμος	489,63 €
- Παρασκευή Αργύρη - Καραγιαννίδου	20 €
- Σπυριδούλα Αργύρη - Τσιμπρίκα	20 €
- Λεμονιά Τσιάγκα-Σκόρπου	50 €
- Οικ. Ευαγγέλου Ψαλλίδα	50 €
- Μπακοζάχος Κων/νος	30 €
- Αθανάσιος Αθ. Πέτρου	30 €
- Κων/νος Χρ. Ζαβός	50 €
- Αθηνά Ψαλλίδα - Δημητρίου	20 €
- Νικόλαος Δημ. Χρησιτίσας	10 €
- Παρασκευή Αντ. Οικονόμου	10 €
- Στυλιανή Αντ. Οικονόμου	20 €

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

Σημειώνουμε πάλι πως αν δεν γράφετε το ονοματεπώνυμο σας στην τράπεζα όταν καταθέτετε χρήματα για συνδρομή ή ενίσχυση στο Σύλλογο, δεν γνωρίζουμε ποιος είστε και θα βρίσκετε στην παρούσα στήλη αντί του ονόματός σας την λέξη «Συνδρομή». Το «Ανώνυμος», αφορά σ’ αυτούς, που δεν επιθυμούν το όνομα τους στην παρακάτω στήλη, αλλά σημειώνουμε το ποσό για τις ανάγκες του Ταμείου μας και τον έλεγχο από την Εξελεγκτική Επιτροπή.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου ενημερώνει τους απανταχού Καϊτώτες - μέλη του, ότι λόγω της συνεχιζόμενης οικονομικής κρίσης και της σημαντικής μείωσης των ταμειακών διαθεσίμων του Συλλόγου, είναι πλέον αναγκαία ή καταβολή της ετήσιας συνδρομής, προκειμένου να καλυφθούν τα λειτουργικά έξοδα του γραφείου και ή εκτύπωση και αποστολή της εφημερίδας. Παρακαλούμε για τη συνδρομή σας - οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου, με κατάθεση στον τραπεζικό λογ/σμό:

**ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ με IBAN N°
GR9601101550000155-29619031**

**Ευελπιστούμε ότι θα ανταποκριθούν όλοι οι συγχωριανοί
στην έκκλησή μας.**

**ΛΟΓΙΣΤΙΚΟ
ΓΡΑΦΕΙΟ**

Ελένη Κ. Φακίτσα

Λογιστής Φοροτεχνικός Α΄ Τάξη

☎ 2232 300642
6973 701661

✉ elenafakitsa@hotmail.com

Δομοκός (Πλατεία Κοτρών)

Ποιοτικές Λογιστικές Υπηρεσίες Επιχειρήσεων και Ιδιωτών

Μηχανογραφική τήρηση βιβλίων
Δηλώσεις Φυσικών - Νομικών προσώπων
Ενάρξεις - Μεταβολές - Διακοπές επιχειρήσεων

Ασπρόμαυρες αναμνήσεις του τόπου μας.

Από το αρχείο της Μαρίας Καραμέτου

25η Μαρτίου 2026 στην Καϊτσα

Μια χούφτα άνθρωποι. Ένας παπάς, ένας πρόεδρος, λίγες σημαίες. Στη μικρή πλατεία του χωριού μας. Στην Καϊτσα. Κι όμως... η γιορτή έγινε. Γιατί η μνήμη δεν μετριέται με πλήθος, αλλά με καρδιά. Κι ανάμεσά τους, ένα δύο μικρά κοριτσάκια. Στέκονται ή βαδίζουν σιωπηλά και χαμογελαστά, κρατώντας την Ελλά-

δα όπως μόνο τα παιδιά ξέρουν. Και έτσι καταλαβαίνουμε: όσο υπάρχει έστω κι ένα παιδί να κοιτάζει τη σημαία με μάτια καθαρά, τίποτα δεν χάνεται.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας, εύχεται σε όλους, και του χρόνου με υγεία και ειρήνη.

Δεκαετία 1960: Στη μέση ο παπα-Γιάννης Καρατσολής. Διακρίνονται από αριστερά οι: Ευάγγελος Κούτσικας, Γιάννης Γκούβελος, Κώστας Κούτσικας, Δημήτρης Κούτσικας, Μαίρη Κ. Κούτσικα, τα παιδιά Βαγγέλης και Δημήτρης Κ. Κούτσικα, και η Τούλα Δ. Κούτσικα. Από δεξιά η Πελαγία Ευαγγ. Κούτσικα και τα παιδιά, Ευάγγελος και Χριστίνα Δ. Κούτσικα.

Ντοπιοθαλιές - Λέξεις και φράσεις του χωριού:

...Για να θυμούνται οι παλιοί ...και να γνωρίσουν οι νεότεροι...

Από την Ευδοκία Κ. Οικονόμου

- Πτήδεια - πτήδεια: Σιγά - σιγά.
- Μπαϊλντσι να σ' ακούει: Κουράστηκε να σε ακούει.
- Ήταν ντιπ σαφρακισμένου: Ήταν εντελώς άρρωστο.
- Ωχ μωρέ, μπιζέρσα: Ωχ μωρέ θαρέθηκα.
- Άλλα έλεγε ταπουτώρα: Άλλα έλεγε πριν.
- Νομ' του θκόμ: Δώσε μου το δικό μου.
- Μη του σγαρλάς: Μην το ξύνεις.
- Θα στου στρίψου του ντζιανό: Θα σου στρίψω το λαιμό. Θα σε πνίξω.
- Τούδωσε μια στ' αρζάφτ: στο πίσω μέρος του αυτιού.